

[Mariann Fischer Boel]

mod en nedsættelse af priserne på medicin til glæde for forbrugerne. Der er heller ikke nogen provenumæssige konsekvenser for staten; det er jo brugerne, kommunerne og amterne, der vil komme til at spare penge ved dette lovforslag.

Birgitte Husmark (SF):

Lad mig starte med det principielle: SF mener ikke, at der skal tjenes på menneskers sygdom. De personer, der arbejder i sundhedsvæsenet, skal have deres rimelige løn, men fortjeneste derudover er ikke acceptabelt.

Vi mener, at den suppedas, som sundhedsministeren endnu en gang stiller Folketinget i, kun kan løses ordentligt gennem fremsættelse af et lovforslag om en ny apoteksstruktur. Det har ministeren bebudet i årevis, men vi har stadig ikke set andet end rapporten fra arbejdsgruppen vedrørende liberalisering af apotekervæsenet, der kom sidste forår.

En af de 5 beskrevne modeller består i at lave ét koncessioneret apoteksselskab, der kan løse de nødvendige opgaver med hensyn til lægemiddeldistribution. Herved vil lønninger, andre driftsomkostninger og investeringer kunne adskilles fra hinanden, og der vil kunne opnås stordriftsfordel specielt på indkøbssiden. Et sådant selskab ville kunne påtage sig at klemme medicinalfirmaernes enorme fortjenester på en helt anden måde, end grossisterne gør i dag.

For SF er det ligegyldigt, om det er Sundhedsstyrelsen eller et apoteksselskab, der får bragt apotekets indkøbspriser ned i det leje, hvor de hører hjemme, og det har vi gentagne gange stillet forslag om.

Det er ministerens ansvar, at Danmark – som det fungerer i øjeblikket – er en guldgrube for medicinalfirmaerne. I en budgetanalyse af medicinområdet, som kom i sommeren 1990, blev det påvist, at det danske prisniveau ligger ca. 30 pct. over de norske og svenske priser, og det ligger klart i den øverste tredjedel sammenlignet med andre EF-landes priser.

Hvad er det så, ministeren vil i dag? Jo, ministeren vil gerne nedsætte medicinpriserne med 1,2 pct. i 1992 og 0,5 pct. i 1993, og ministeren ønsker, at denne nedsættelse skal – og jeg citerer:

»... komme medicinforbrugerne, sygesikringen og medicinforbrugende offentlige institutioner til gode.«

Det bliver ikke mange kroner til hver. Ingen – heller ikke SF – er i tvivl om, at apotekerne i 1990 og 1991 har tjent mere end forventet, men også apotekerne er indstillet på at aflevere denne gevinst. Der, hvor tingene begynder at brænde på, er imidlertid, når ministeren stiller det krav, som regeringen altid kommer med som en rygmarvsrefleks, nemlig en årlig reduktion af lønsummen på 2,5 pct. og af andre driftsudgifter på 2 pct. Ordet rationalisering går igen utallige gange i lovforslagets bemærkninger, uden at der er antydning af, hvilke arbejdsopgaver der skal ændres eller fjernes.

Det, der er budskabet, er, at der skal være mindre personale. Sundhedsministeren siger endda i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget, at forslaget ikke lægger op til en debat om apotekervæsenets opgaver eller til de modeller for fremtidens apotekervæsen, som jeg har omtalt. Det er en ansvarsforflygtigelse af dimensioner. Hvornår kommer ministeren med et udspil? Skal vi fra SF's side også her hjælpe ministeren på vej?

Med hensyn til lovforslag nr. L 221 kan vi love, at vi vil medvirke til, at ministeren ikke med sin uafvendelige salamitaktik forskertser muligheden for, at vi fremover kan have et apotekervæsen, der distribuerer medicin på en måde, der sikrer forbrugernes interesser, både de økonomiske og de sundhedsmæssige.

Køpke Christensen (FP):

Ingen, og jeg understreger, ingen skal være i tvivl om, at Fremskridtspartiet altid har ønsket det modsatte af en socialisering af samfundet. Det foreliggende lovforslag medfører netop en større socialisering af apoteksområdet.

Man kan spørge sig selv, hvordan en såkaldt liberal minister kan komme i en så turbulent situation at måtte fremsætte et sådant forslag. Vi, der færdes på Christiansborg, er efterhånden klar over, at regeringens politik intet har med liberalisering at gøre, tværtimod.

I det foreliggende lovforslag er der udtalelser fra den såkaldt liberale minister om, at vi nu må have fat i apotekernes milliardoverskud. Dette begrundes af ministeren med den slidte socialistiske floskel om, at overskuddet skulle være fremkommet ved såkaldt samfundsskabte værdier. Dette er et uhørt udsagn fra en liberal minister og er misbrug af ordet liberal.